

αυτό του, αλλά το ανακάλυψε και στά δυό τον παιδιά, τον Κάισαρα και τη Λουκρητία.

Αλλά το να σκοτώνη κανείς συνεχώς κατά τον ίδιο τρόπο, καταντά πράγμα σφερότυπο και μονότονο. Γι' αυτό ο Πάπας Αλέξανδρος VI μεταχειριζόταν και δυό άλλες μεθόδους, προκειμένου να σταίλη τους πνευματικούς του υπακόους στον άλλον κόσμο.

Η πρώτη του μέθοδος συνίστατο, καθώς αναφέρει σε κάποιο του έργο ο Αλέξανδρος Δουμάς, σ' ένα κλειδί. Το κλειδί αυτό βρισκόταν επάνω από τζάκι του Πάπα, ό οποίος όταν ήθελε να ξεφορτωθή κανέναν απ' όσους τον περιστοιχίζαν, το έλεγε να πάρη το κλειδί και ν' ανοίξη ένα ντουλάκι.

Η λαβή όμως του κλειδιού είχε μια μικρή, αδιόρατη σχεδόν, βελόνη δηλητηριασμένη κι' επειδή ή κλειδαριά του ντουλαπιού δεν άνοιγε εύκολα, ό έμπειρος της παπικής διαταγής άναγκάζονταν να πιέση το κλειδί. Κατ' αυτό τον τρόπο προξενούσε στο χέρι του μια ανελασθήτη τραύμα, απ' την όποία του μεταδινόταν δηλητήριο και τον έθανάτωνε.

Τό άλλο είδος της... θανατωτικής καταδίκης του παναγιωτάτου πατρός, ήταν τό ακάλυπτο : 'Ο Πάπας συνήθιζε να φορή στο δεξί του χέρι ένα δαχτυλίδι, στολισμένο με δυό μεγάλες λιασμάρινες όπλισμένες με δυό μικρές δηλητηριασμένες βελόνες. 'Ο προγεγραμμένος λοιπόν που θα πλησίαζε και θα τον χειροπέδεσε, αισθανόταν στην παλάμη του ένα δυνατό κέντησμα, άποτέλεσμα του όποιου ήταν πάλι ή μετάδοσις του δηλητηρίου και ό θάνατος.

Αλλά τό Εύαγγέλιο αναφέρει κάποιον τό ερητό : «Μάχαραν έδωσες, μάχαραν θά λάβητε». Κι' ό τρομερός Αλέξανδρος VI που φαρμάκωσε τόσους ανθρώπους, ήταν μορφαίο να πεθάνη κι' αυτός από δηλητηρίασις.

***

Αλλ' έδώ δεν πρόκειται να διηγηθούμε την ιστορία του Ροδρίγο Βοργία, μά της θυγατρός του της Λουκρητίας, διαδόχης από τά ζωογονήματα και τά άσχη της. Όταν ό πατέρας της αναχώρησε για τή Ρώμη προς ανάληψη των... θρησκευτικών του καθηκόντων, ή Λουκρητία ήταν ακόμα μικρό στην κόννα. Πέρασαν πολλά χρόνια ώσπου να τον ιδή στις δόξες του.

Τήν εποχή που ό Ροδρίγο προσεκήληθη για πρώτη φορά στή Ρώμη από τον Πάπα, ήταν μόλις είκοσιτεσσάρων έτών. Όταν πέθανε ό θεός του, ό Ροδρίγο είχε φτάσει στα είκοσιεφτά. Κι' όταν ανέβηκε ό ίδιος στο θρόνο, είχε συμπληρώσει τά εξήντα. Για να τό πετύχη αυτό, πέθαναν τέσσερες Πάπα στην σειρά από άσποληξία!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : 'Η συνέχεια.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

"Αν ό κάλλματος των συμβούλων λέγεται χρόνος, τούτο σημαίνει διότι συνεπαφέρει τό γήρας ή τον θάνατον.

Δ. Παπαρηγόπουλος

Μεταξύ του χθές και του αύριον ή ζωή είνε παρενθεσις λίαν σύντομος, λίαν ταχεία, άλγεινότητι, κόπος σίτου συνεπιβόημος εις κόνην μεταξύ δύο όγκολιθων.

Σ. Βασιλειάδης

'Η ιστορία δεν είνε μόνον ή ποσιή εικών της τύχης των ανθρώπων κοινωνιών, αλλά και ή άψφουδετέρα διδάσκαλος των μυστηρίων της ανθρωπίνης καρδιάς.

Ε. Δελγιώργης

'Η ανία είνε κοινή άσθένεια των ευγενών πνευμάτων.

Κλ. Ραγκαβής

'Η χωριωτάτη και ή ύψιστη δύναμις των έθνών είνε ή άυτοπεποίθησις και ή ψυχική άνδρεία.

Κ. Φραερίτης

'Η μετάνοια άπέναντι του Θεού είνε άνέγερσις, άπέναντι της κοινωνίας ταπεινωσις.

Ι. Καμπούρογλους

Ποσάκις ή χουση φράγη της χαράς μάς ποτίζει τέφριν άμυγή λύπης;

Α. Βλάχος

'Η ζωή είνε ήδονή των ετιχουόντων, βάσανος των πτωχών, προσδοκία θανάτου.

Ε. Ροίδης

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΚΩΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Πώς περνούν τον καιρό τους οι Αμερικανοί. 'Ο διαγωνισμός των... στρειδιών. 'Ο διαγωνισμός της λίμας και της πάρλας. 'Ο θρισμός της γυναικείας γλώσσας. 'Ο διαγωνισμός τεύ... φτυσιματος. Ένας διαγωνισμός, στο όποιο θα μπορούσε να λάβη μέρος κι' ή γερουσία του Ζαχαράτου. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

'Η μαζία των παραδόξων φερόν εξακολουθεί να κατέχη τους ανθρώπους. Κάθε βδομάδα σχεδόν γίνονται στις διάφορες χώρες—πρώ πάντων της Αμερικής—οι πιο άλλοκοτοι διαγωνισμοί που μπορεί να φαντασθή κανείς.

Πρό όλίγων εβδομάδων, λόγω χαρμ, έγιναν στη Νέα Υόρκη δυό τέτοιοι διαγωνισμοί. Στόν ένα έπροξεντο να βραβευθή εκείνος που θα κατόρθωνε σε μικρότερο χρονικό διάστημα ν' ανοίξη τά περισσότερα στρείδια και στόν δεύτερο, εκείνος που θα καταβρόχθιζε τις περισσότερες πλάστες συνταμοτέρας απ' τους συναγωνιστάς του.

***

Επίσης διεξήχθη τελευταία στη Νέα Υόρκη ένας διεθνής διαγωνισμός... πολιτογράφας. Σ' αυτόν έλαβαν μέρος καμμιά τριανταριά άτομα, έξ των όποιων έίκοσι ήσαν—κι' άλλο;—γυναίκες. Συγκεκριμένως έπροξεντο περί του ποιάς θα κατόρθωνε να μιλώ συνεχώς, όσο τό δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

"Όλοι οι διαγωνιζόμενοι έπρεπε να βρίσκονταν επάνω σε μια ψηλή και μεγάλη εξέδρα, που είχε στηθεί επίτηδες. Είχαν δε τό δικαίωμα να μιλούν είτε εθελού, είτε καθισμένοι, είτε και μισοβάζον άναστανατικά καθέννας στην πολυθρόνα του. Μπορούσαν επίσης να λένε ό,τι θέλουν, έστω και άνοησιές, άρχει ή να μιλώσαν, να μιλώσαν διαρκώς.

Άζώια μπορούσαν να τραγουδάνε, έστω και με παραφωνίες, ή και να διαβάζον μεγαλόφωνος ένα οποιοδήποτε βιβλίο. Τέλος, μπορούσαν να έχουν τά μάτια τους κλεισμένα κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού αυτού της λίμας και της πάρλας....

'Ένα συνεργείο όλόκληρο από γιαιτρούς και νοσοκόμους είχε διατεθεί για να παρακολουθή τους διαγωνιζόμενους, να τους σφραγισμομετρήσιν, να τους προσέχη μήπως κλοπημώσουν από εξάντλησι και να τους παρέχη τις περιποιήσεις του σε περίπτωσι άνάγκης. Νωχίτη στο διαγωνισμό αυτό άνεδείχθη—γυναίκα βέβαια—ή μης Μπλουν Πάνητς, ή όποια κατόρθωσε να παρήκρη συνεχώς επί πεντέμισον περίων ήμερών, χωρίς να λαγοκομηθή ή να διακόμη, έστω και για λίγες στιγμές, τή λίμα της!...

***

Κι' ένα άλλο πάλι παράξενο άγώνισμα έγινε σχεδόν ταυτοχρόνως με τό προηγούμενο στο Κλάβλον της Αμερικής. Τό διαγώνισμα του... φτυσιματος και στο όποιο έπροξεντο ν' ανακηρυχθή νικήτης εκείνος που θα έφτυσε όσο μπορούσε μικρότερο! Στο διαγώνισμα αυτό τό ένίκασε κάποιος μίστερ Ουάιπριγκτον Σβάνκ, ό όποιος κατόρθωσε να φτύση σε άπόστεισι τεσσάρων μέτρων και είκοσι πόντων!...

***

Τέλος, στην πόλι Φέρρυγκον Φάιλ της Αμερικανικής πολιτείας Μαϊνέζοττα προκηρύχθη έδώ και τρεις βδομάδες ένας διαγωνισμός ζωφρεσίας. Μιλόντι έίκοσι ή άγγελίες της προκηρύξεως του διαγωνισμού δημοσιεύτηκαν επί εβδομάδες στις εφημερίδες όλων των μεγαλοπόλεων της Αμερικής, παρουσιάζτηκαν μόνον δώδεκα άτομα για να λάβουν μέρος σ' αυτόν. Νωχίτης στο διαγώνισμο αυτό άνεδείχθη ένας είκοσιετής κορυεύς, ό Γκόστο Κόμιστοκ, ό όποιος, παρά την νεαρά του ήλικία, είνε τρομερός ζωφρεστής. 'Ο Κόμιστοκ έπαι μέρος σε δώδεκα ώρες εξήντα δυό κίτελλα καφέ!...

Στόις δημοσιογράφους, οι όποιοι τον έπολιόρθησαν, για να του πάρουν συνέντευξι, ό Κόμιστοκ έδρήλωσε, ότι τό άποτέλεσμα του διαγωνισμού δεν μπορούσε παρά να είνε έπέρ αυτού, γιατί ή συνθησιαμένη ποσότης καφέων που πίνει κάθε μέρα, είνε τριάντα κίτελλα!...

'Ο σύνδεσμος των κορυέων της Μαϊνέζοπτα, ζωφρεσιάζοντας για τή νίκη αυτή του διαστήμου, έλέον μέλους του, έδωσε, προς τιμήν του ένα μεγάλο γεύμα, στο όποιο παρεκάθησαν πάνω από χίλια πρόσωπα. Και συγχρόνως, του έλάφισε μια πολιτεική ζώνη, στην όποια είνε κερφαμένα 62 πολιτόμα πετρώδια, οικολομμένα σε σχήμα κόκκων καφέ!...